

[Arbejdsministeren]

Hr. Svend Auken spørger: hvad er det, regeringen vil? Vil regeringen to samfund, ét samfund for dem, der har det godt, som består af $\frac{2}{3}$, mens den sidste $\frac{1}{3}$ går rundt og har det skidt? Nej, det ønsker regeringen ikke. Vi ønsker faktisk et samfund, hvor alle har det godt. Netop derfor lægger vi så stor vægt på at få bekæmpet ungdomsarbejdsløsheden, at få skabt mere beskæftigelse.

Hr. Svend Auken bad mig om bare at nævne ét eksempel. Hr. Svend Auken er måske nok høj af størrelse, men som altid beskeden i sit væsen. Han spurgte mig, om jeg kunne nævne bare ét eneste eksempel på, hvad regeringen ville gøre.

Jeg kan nævne nogle ting fra redegørelsen. Regeringen lægger helt afgørende vægt på, at det må være den overordnede økonomiske politik, der skal danne grundlag for en forbedring af konkurrenceevnen og dermed fremskaffelse af flere varige job. Vi lægger også vægt på den nedsættelse, vi har fået af inflationen, nedsættelsen af renten. Hr. Svend Auken kunne tage en gang til – hvis han ikke var så optaget af samtale til anden side – at læse regeringens redegørelse om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, hvor vi lægger enorm vægt på uddannelse. Vi har også sagt, at vi lægger vægt på beskæftigelsen. Vi lægger også enorm vægt på voksenuddannelsen, på, at vi får en forbedring af arbejdsmarkedsuddannelserne for mange forskellige grupper, og vi lægger, som det også fremgår af redegørelsen, vægt på, at vi får nedbrudt det kønsopdelte arbejdsmarked.

Jeg er sådan set enig med fru Lilli Gyldenkilde i indledningen, hvor fru Lilli Gyldenkilde siger, at dem, der er hårdest ramt, er de ufaglærte, herunder de ufaglærte kvinder, og at det er de grupper, vi skal tænke på at gøre noget for. Derfor synes jeg også, det er væsentligt at notere sig, at f.eks. antallet af gennemførte specialarbejderkurser er steget enormt bare inden for de sidste 5 år. Det tager jeg som et udtryk for noget meget positivt, at vi får videreuddannet arbejdskraften, og at vi også får gjort noget for kvinderne.

Derefter siger fru Lilli Gyldenkilde: ja men hvad er det, regeringen gør? Regeringen lægger hele vægten på det private erhvervsliv. Det gør vi nu ikke. Vi siger, at det er en forudsætning for, at det danske samfund kan komme til at fungere igen, at vi har et privat

erhvervsliv, som fungerer ordentligt, fordi det er inden for den private sektor, vi skal have skabt arbejdspladser.

Vi kan ikke løse arbejdsløshedsproblemet ved at blive ved med at oprette flere arbejdspladser inden for den offentlige sektor – f.eks. i et antal, der svarer til antallet af arbejdsløse. Vi kan heller ikke sige, at fordi vi har en teknologisk udvikling, så skal vi i takt med den teknologiske udvikling udvide den offentlige sektor. Det mener jeg ikke er rigtigt.

Jeg tror, at den teknologiske udvikling på nogle områder medfører arbejdsløshed. Jeg tror også, at den teknologiske udvikling på andre områder medfører et nyt behov for arbejdskraft. Her kan jeg bare henvise til, at et stort dansk firma har sagt, at de godt kunne bruge 1.000 ekstra medarbejdere inden for det teknologiske område, og de var endda villige til at betale for uddannelsen af de pågældende selv.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på, at der måtte gøres noget mere i forhold til kvinderne, og at også det offentlige måtte gøre noget mere. Det er jeg enig i. Ligestillingsrådet har vist lige siden sin nedsættelse gennem statsministeren skrevet dels ud til organisationer og kommuner, dels til ministerierne og peget på betydningen af, at der kom flere kvinder med ind i råd, nævn, udvalg og kommissioner, og at man inden for de enkelte ministerier så på, hvad man kunne gøre for at tænke i kvindebanner, også når man nedsætter interne ministerielle udvalg, og når man ser på forfremmelse, for disse interne udvalg er måske ofte med til, at folk senere bliver kvalificerede til en chefstilling. Jeg tror nok, at ligestillingsrådets formand og jeg er enige om, at der har været en vis træghed i den udvikling, og at det er ønskværdigt, om man kan fremskynde udviklingen så meget, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Jeg tror, det er vigtigt, at man gør noget ved disse ting. Jeg tror også, at det er svært på mange områder. I formiddags var jeg på besøg i direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelser og så på, hvad de havde af forskellige uddannelsesinitiativer. De har også nogle særlige kvindekurser. Vi talte om, at man får kvinderne ind og laver særlige kvindekurser for at introducere dem til arbejdsmarkedet, også i utraditionelle job. Det viser sig i praksis, at det kan de kvinder sagtens – selvfølgelig-